N°. 3590. 1859.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f*. 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

DONDERDAG 24 FEBRUARIJ.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 23 Februarij.

De Tweede Kamer heeft het ver gebragt in de kunst om met groote deftigheid haren tijd te verbeuzelen. Gisteren, b. v., heeft zij andermaal eene diskussie gehad over de vraag, of de heer van Hoëvell tot den minister van Koloniën zou mogen zeggen: „Wilt gij de goedheid hebben ons die stukken over de opening der 19 havens mede te deelen, die voor 't belang des lands en der Koloniën geene geheimhouding vergen?" Daarover heeft men voor de tweedemaal en zeer breedvoerig beraadslaagd. De minister van Koloniën staat er op om alle mogelijke inlichtingen te geven, maar hij zou dat liever doen bij de aanstaande diskussie over het koloniaal batig slot van 1856. De heer van Hoëvell had daartegen regtmatig bezwaar. Hij verlangt, vóór dat men diskuteert, eerst de inlichtingen te ontvangen. Natuurlijk. Maar nu komt de heer de Kempenaer, die het ongehoord vindt, dat men van stukken spreekt. Het was gebruikelijk *inlichtingen* te vragen; maar ook *stukken* te verzoeken, wie had daar ooit aan durven denken? Nadat de heer Duymaer van Twist betuigd had door de vraag naar stukken niet te zijn verschrikt, sprong de heer van Hall in de bres. De heer van Hall is nog in hoogere mate dan de heer Schimmelpenninck teer van geweten. De man is scrupuleus op de Grondwet, als het de regten des Konings betreft. En dewijl er nu in de Grondwet staat, dat de Kamer regt heeft om inlichtingen te vragen; zoo wordt er, naar zijne heiligste overtuiging, inbreuk gemaakt op het opperbestuur des Konings over onze koloniën, indien men van zijn minister niet slechts inlichtingen, maar stukken vergt. Wij voor ons, hebben dat grondwettig bezwaar niet, [illegible] van meening, dat onder de inlichtingen van zelf [illegible] stukken begrepen zijn. Maar het is ons intusschen aangenaam te vernemen, dat de politieke konscientie van den heer van Hall zoo angstvallig is; wij zijn zeker, dat de tijding menigeen zal hebben verrast. De heer minister van Koloniën inmiddels begreep, dat de angstvalligheid van den heer van Hall hier te ver ging. Hij liet die voor zijne rekening, en verklaarde tegen de vraag geen ander bezwaar te hebben dan dat zij eenige dagen te vroeg kwam. Na deze verklaring werd er nog wijd en breed gesproken, te lang en te weinig van beteekenis om het hier te verhalen; tot dat men eindelijk begreep dat het tijd werd om te besluiten. De heer van Hoëvell kreeg verlof om zijn vraag te stellen met eene meerderheid van 39 tegen 24 stemmen.

Wat er verder in de zitting voorviel zal de lezer onder vinden in het beknopt verslag, dat wij gewoon zijn uit de *Staats-Courant* over te nemen.

Onlangs deden wij onzen lezers professor Kist kennen als een type van verdraagzaamheid. Het is de schoonste zijde van 's mans veelzijdig karakter. Op het terrein der staatkunde vertoont hij zich niet in hetzelfde gunstige licht. Over het wezen der verdraagzaamheid heeft hij nieuwe en oorspronkelijke begrippen uitgevonden. Dat die geen opgang maken is de schuld niet van den hoogleeraar, maar van de bevolking. Op het gebied der staatkunde daarentegen zijn de denkbeelden des professors zoodanig verward, dat zelfs zijn verdraagzaamheid in de averegtsche draden van het kluwen verstikt raakt, en er onder verdwijnt.

In ons vaderland ziet de professor voor den staatsburger slechts één pligt. Strijd tegen een geheimzinnige en „spookachtige magt", welke hij de Roomsche Curie noemt. En daar het toch wel wat veel gevergd is van een natie, die gezond verstand bezit, om tegen spoken te gaan strijden, hist hij haar op tegen menschen met vleesch en been, aangeduid met den naam van „onze Roomsche medeburgers." De slagen, die de hoogleeraar aan de Curie heeft toegedacht, moeten op hun rug nederkomen. De Curie kan hij, van wege haar spookachtigheid, niet bereiken, en de roede nederleggen, die hij eenmaal heeft opgenomen, zou inkonsekwent zijn.

Niemand behoeve zich angstig te maken, dat hij, door zich onder de vanen des professors te scharen, deel neemt aan een strijd van burgers tegen burgers. Die bedenking wordt bij voorbaat opgelost. „Hoe!" roept de professor uit, „is dan niet verreweg de groote meerderheid onzer Roomsche medeburgers een van elders door *onze* verdraagzaamheid, door *onze* welvaart, herwaarts gelokt geslacht?" (1) De Roomsche medeburgers tellen dus niet mede, omdat hun voorouders vroeger van elders gekomen zijn. Veronderstellen wij eens, dat dit zoo ware, en het is zoo niet, welke gevolgtrekking zou daar dan uit voortkomen? Dat de nakomelingen dergenen, die in den loop der tijden naar Nederland getogen zijn, zoo als er altijd velen naar die streken trekken, waar welvaart is, achterstaan bij de anderen? Dan gelieve de professor van elk der beide soorten een lijst op te maken, en hij zal verrast staan over het aantal, dat niet tot de Roomsche medeburgers behoort, en toch uit den vreemde oorspronkelijk is. Hij zal talrijke afstammelingen vinden van de gezinnen, die na de herroeping van het edikt van Nantes uit Frankrijk gevloden zijn; hij zal ontwaren hoeveel Protestantsche familiën haar voorouders in Duitschland hebben; hij zal in de aanzienlijkste gedeelten der hoofdstad geheele grachten aantreffen met oud-adelijke Portugeesche namen, door Israëlieten gedragen, en op de kaden te Rotterdam Engelsche namen lezen. De kaders van het leger, vooral van het Indische, zouden hem doen schrikken van de menigte ü's en ö's en pff's die den Germaanschen oorsprong verraden, en zelfs aan het hof en in de hooge ambtenaarskringen zouden zij hem tegengrijnzen. Daaraan heeft de professor niet gedacht toen hij uitriep: „En *wij* integendeel, *wij*, die de groote massa en, Gode zij dank, ook nog de kern en kracht van ons (*sic*) Nederland uitmaken, zijn wij dan niet, van oorsprong en geest, hetzelfde geslacht, 't welk hier eens, ten koste van goed en bloed, het juk van gewetensdwang, in de mogendheden des Heeren, moedig heeft afgeschud?" Intusschen vergeet de professor een weinig te veel, dat het *vreemdelingen* waren, die hier „in de mogendheden des Heeren", niet zonder geweld te plegen, het juk van gewetensdwang (voor zoover hierdoor het Katholiek geloof en niet de Spaansche heerschappij, verstaan wordt) kwamen afschudden, middelerwijl de kern van het Nederlandsche volk begreep dat juk te moeten blijven dragen.

De professor wil echter de Roomsche medeburgers niet alleen te lijf omdat zij in zijn oog vreemdelingen zijn, maar om twee andere redenen, waarvan de eerste ontleend is aan den schat der kennis door den professor omtrent den staatkundigen toestand van vreemde landen opgedaan. In België en Sardinië, dat de professor „het edele Sardinië" noemt, wordt volksgewijs (dit woord is van professor Kist) den „boozen geest", d. i. het Katholicismus bezworen, hoewel de bevolking daar Katholiek heet, hoeveel te meer regt heeft men daartoe niet in Nederland, dat (altijd volgens professor Kist) een Protestantsche nationaliteit is.

Het gedeelte van des hoogleeraars aanspraak, waarin deze denkbeelden ontwikkeld zijn, is bijzonder merkwaardig. Eerst lezen wij er van het *schijnbaar* katholiek en klerikale België, en een twaalftal regels verder van de *zuiver* katholieke Belgiesche bevolking. *Zuiver* en *schijnbaar* hebben wij altijd gemeend dat woorden van verschillende beteekenis waren. Nu zien wij dat professor Kist ze voor synoniemen houdt. Het Hollandsch van den professor, al behoort hij tot het geslacht, dat reeds drie eeuwen en langer in Nederland woont, heeft veel van dat des hannekemaaijers, die er pas gisteren is aangekomen. Doch dit is nog niets bij het overige. In België had een Mei-beweging plaats, welke de vroegere Nederlandsche April-beweging de kroon op het hoofd zet! Die Mei-beweging nu, waarbij België zich „volksgewijs" tegen den boozen geest verzette, zal nu voorzeker den professor, die van de April-beweging getuigt, dat zij kalm, waardig en edel was, niets dan lofspraken ontlokken? Integendeel de professor keurt het af dat zij „huizen beschadigde" en „glazen brak." En toch zette die plundering en vernieling de kroon op de kalme, waardige en edele April-beweging! Als er buiten professor Kist nog iemand is, scherpzinnig genoeg om dit te begrijpen, vergissen wij ons zeer. Het schijnt ons nog te onbegrijpelijker als wij later lezen hoe de professor, „gebeurtenissen," misschien wel „Junij- of Julij-bewegingen" voorzegt, „welke bij die van April en Mei zich nog zullen aansluiten." Derhalve bewegingen, die kalm, waardig en edel zullen zijn, en waarbij tevens glazen gebroken en huizen beschadigd worden.

Een tweede reden is „het indringen van Roomsche pachters en huurlingen" in de landgemeenten. Misschien heeft indringen in het afzonderlijk woordenboek der Nederlandsche taal, dat professor Kist voor zijn privé gebruik er op schijnt na te houden, een andere beteekenis dan in het gewone. Anders kunnen wij ons deze stelling niet verklaren. Wat toch is indringen? Zich door list of geweld meester maken van een plaats, waar men niet behoort. Is het nu zich indringen, zoo een pachter zich daar, waar land, dat hem aanstaat, te huur wordt aangeboden, gaat vestigen? Wij gelooven neen. Hier mag het daarenboven den geschiedkundigen niet ontgaan, dat de landgemeenten in vele streken steeds Katholiek zijn gebleven, en dat de pachters daar, dewijl zij van geslacht tot geslacht, sinds eeuwen en eeuwen, Roomsch zijn geweest, al een zeer zonderling soort van indringers vormen. Dan, gesteld er komen hier en daar Roomsche pachters in de plaats van Protestanten; de zaak wordt er niet helderder door. Is het daarentegen zich indringen, wanneer personen, door het geld van dwaze ijveraars aan de hulpmiddelen, die hen ontbreken, geholpen, meer huur voor een hoeve bieden, dan hij den eerlijken landman waard kan zijn, en er aldus den vorigen pachter uit verdrijven? Wij gelooven ja. En het laatste te bevorderen is het streven van professor Kist en van zijn genootschap *Welstand*. Dat streven beschouwt zijn staatkundig oog in naauw verband met de Belgische beweging en de woelingen in het „edele Sardinië."

De tijd nu is de toetssteen, waardoor blijkt wat staatkundige inzigten waard zijn. Zien wij hoe zij thans reeds over die van den professor oordeel velt. Sardinië staat tegenwoordig in Europa zoo hoog aangeschreven, dat als professor Kist, bijv. op de beurs, nu nog van „het edele" Sardinië zou durven spreken, wij hem niet zouden durven voorspellen, dat hij die onverlet kon verlaten. De Belgische Mei-beweging verliest haar laatste lofredenaars, en er is niet veel meer noodig om die algemeen te doen beoordeelen, zoo als thans de vroeger ook toegejuichte staatkunde van graaf Cavour wordt beoordeeld. En wat des professors streven tegen de Roomsche huurlingen en pachters aangaat, de uitkomsten zijn jammerlijk. Meer en meer komen de vroegere volgelingen van *Welstand c. s.* tot de overtuiging, dat de onbedrevenheid, ook al wordt zij door godsdiensthaat met milde giften gerugsteund, op den duur tegen ijver en werklust, al hebben deze over geen kapitalen te beschikken, niets vermag; en zoo talrijk is het aantal der misleiden, die ze verlaten, dat professor Kist genoodzaakt is luide te klagen, dat de Protestantsche genootschappen *kwijnen*. Het zal waarschijnlijk niet lang meer duren, of de professor zal bij sommigen dier teringlijders een lijkrede hebben uit te spreken.

(1) Aanspraak in de Maatschappij tot bevordering van welstand. (Algem. vergadering te Utrecht.)

Bij de plegtige uitvaart, heden morgen ten 9 ure in de parochie-kerk van de H. Katharina, voor de zielerust van wijlen den veelgeliefden Eerwaardigen heer Hesseveld gehouden, werd door den [illegible] heer C. Broere eene lijkrede gehouden, die de talrijk vergaderde vrienden tot stichting en troost heeft verstrekt. De redenaar heeft ons den levenswandel van den liefderijken overledenen priester geschetst naar aanleiding van de woorden des profeets, dat de weg der regtvaardigen regt, en het pad der geregtigen regt is ter bewandeling. Eene eenvoudige levensschets heeft hem ons als den liefderijken, zorgvuldigen vader, vertoond in de twee voorname tijdperken van zijn leven, als professor te [illegible] en als direktor van het Aloysius-gesticht, altijd voortgaande naar het met 't loodwit en de lijn der goddelijke Voorzienigheid getrokken en afgemeten doel, in

op liefde en in de werken der liefde al hooger en hooger klimmende naar de mate, dat de overledene het voor hem bestemde eindpaal van zijn aardsche leven al meer en meer naderde. Velen zullen met ons den spreker dankbaar zijn, voor de hulde in zijn rede gebragt aan de groote verdiensten van wijlen Mgr. van Bommel, die onder vele door hem gevormde in verschillende opzigten uitnemende priesteren ook in Hesseveld op het seminarie Hageveld de zaden heeft gelegd van dien krachtigen boom, die later hoog opgegroeid, zooveel gezegende vruchten heeft voortgebragt, en door allen, die hem gekend hebben, gewaardeerd, geëerd en bemind is. De taal van de lijkrede was eenvoudig en vol gevoel. Het was de taal van het hart; want het was een vrienden-mond, die voor vrienden het betoog uiteenzette, dat *onze* vriend tot God is gegaan.

Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is rondgedeeld eene brochure van mr. J. W. Tydeman, advokaat te Amsterdam over het regtsmiddel van kassatie in verband met de regterlijke organizatie en burgerlijke regtsvordering. Ofschoon dit geschrift reeds in 1856 is verschenen, naar aanleiding van het ontwerp van wet van den minister van der Brugghen, dat daarin onderzocht en bestreden wordt, blijft het zijn gewigt behouden nu ook in het ontwerp van den minister Boot wordt voorgedragen het regtsmiddel van kassatie af te schaffen. Gelijk men zich herinneren zal, is het die afschaffing, waarvan de schr. het ongrondwettige en onraadzame betoogt.

Heden heeft het prov. ger. in N. Holl. uitspraak gedaan in de zaak van H. F. B. Stass, gepensioneerd luit. kol., en J. W. Stass, zonder beroep, die onlangs te regt stonden wegens het des bewust gebruik maken van valsche authentieke en onderhandsche geschriften. Het hof heeft beide besch. vrijgesproken: den tweeden (verdedigd door den heer mr. C. van Hall) wegens gebrek aan wettig bewijs; den eersten (verdedigd door den heer mr. J. C. de Koning) op grond dat het hof uit het op de openbare teregtzetting geblekene de meest levendige overtuiging bekomen heeft dat hij onbewust is geweest van de valschheid der stukken, die door zijn handen gegaan zijn, geheel ter goeder trouw gehandeld heeft, en derhalve geheel onschuldig is aan het hem ten laste gelegde.

Bij het gymnasium te Deventer is thans de betrekking van rektor vakant, waaraan eene jaarwedde van *f* 1400 is verbonden. Doktoren in de letteren, die daartoe in aanmerking willen komen, moeten zich vóór 15 Maart bij kuratoren aanmelden.

Volgens een, via Korfu, bij de Regering ontvangen telegram dd. Batavia 7 Jan. jl., was de mail aldaar nog niet aangekomen, en waren overigens van daar geene bijzonderheden te melden.

Z. M. heeft benoemd: bij het Departement van Oorlog, tot kommiesen, H. P. van Os en J. L. Bron; tot 's Konings kommissarissen, bij de Nederl. Rijnspoorweg-Maatschappij W. C. P baron van Reede van Oudtshoorn en bij de Aken-Maastrichtsche Spoorweg-Maatschappij, W. Badon Ghijben; op hun verzoek eervol ontslagen: als 's Konings kommissaris bij de Nederl. Rijnspoorweg-Maatschappij en bij de Aken-Maastrichtsche Spoorweg-Maatschappij, L. J. A. van der Kun, onder dankzegging voor bewezene diensten; als kantonregter te Gennep, jhr. mr. J. B. Sasse van Ysselt, behoudens aanspraak op pensioen; pensioen verleend aan J. Salmon, kommies bij den Raad van State, ten bedrage van *f* 1333; A. C. Bredero, sekretaris bij de dir. van het Grootb. der Nat. Schuld, *f* 2080; J. T. Crepier, kontroleur der dir. bel. en van het kadaster te Zwolle, *f* 1411.

STATEN-GENERAAL.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Dingsdag, 22 Februarij.

In deze zitting zijn ingekomen vier wetsontwerpen tot regeling van het geneeskundig bestuur.

De kommissie van rapporteurs voor het wetsontwerp tot herziening van het tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer heeft daaromtrent haar eindverslag uitgebragt, zullende de dag der beraadslaging over het wetsontwerp nader worden bepaald.

De heer Kingma heeft in deze Vergadering de bij de Grondwet voorgeschreven eeden afgelegd en zitting genomen.

De heer van Eck heeft zijn vroeger reeds gedaan voorstel herhaald, strekkende tot het houden der beraadslagingen over het wetsontwerp tot regeling van het koloniaal batig slot over 1856 naar de onderwerpen paragraafsgewijze behandeld in het Voorloopig Verslag over dat wetsontwerp. Dat voorstel, gewijzigd door den heer van Hall, dat ook algemeene beschouwingen over de rubrieken, waarin het Voorloopig Verslag is verdeeld, zullen worden toegelaten, is met 47 tegen 13 stemmen aangenomen.

De Vergadering heeft daarna in behandeling genomen het voorstel, van den heer van Hoëvell, in eene vroegere zitting gedaan, strekkende om de Regering te verzoeken aan de Kamer de stukken te willen overleggen, welke betrekking hebben op de openstelling van havens in Oost-Indië. Dit voorstel gaf aanleiding tot eene zeer breedvoerige beraadslaging, waaraan de heeren van Hoëvell, de Kempenaer, Duymaer van Twist, van Hall, Sloet tot Oldhuis en de minister van Koloniën deel namen. De laatste zich bereid verklaard hebbende om, bij de overweging van het wetsontwerp over het koloniaal batig slot over 1856 inlichtingen omtrent het bedoelde onderwerp te geven, deed de heer Dirks het voorstel om de beslissing over dat van den heer van Hoëvell uit te stellen tot na de afdoening van § 6 van het Voorloopig Verslag over de wetsvoordragt, in welke paragraaf de bedoelde aangelegenheid behandeld is, welke motie de Vergadering met 42 tegen 20 stemmen afwees; waarna de Kamer zich met 39 tegen 24 stemmen vereenigde met het voorstel van den heer van Hoëvell, aldus door hem geformuleerd, dat de Regering van wege de Kamer zal verzocht worden aan deze al die stukken en bescheiden over te leggen, welke strekken kunnen om licht over de zaak te verspreiden, in zoover daartegen geen bezwaar bestaat.

Nadat de heeren Meussen, Gevers Deynoot, van der Linden Sloet tot Oldhuis en de minister van Finantiën in algemeene beschouwingen getreden waren over het wetsontwerp betreffende den tiendvrijdom ter bevordering van landverbetering, is ten gevolge van een door den heer van der Linden voorgesteld en door de Regering overgenomen amendement art. 1 aldus aangenomen met algemeene stemmen:

»Van gronden vermeld in art. 10 der wet van 6 Junij 1840 welke voortaan worden bekaad of ingedijkt is de vrijdom van art. 6 dier wet, van toepassing.

Gelijke vrijdom werdt mede genoten voor de buitendijks liggende gronden welke vroeger ingepolderd en aan 's rijks domein tiendpligtig zijn geweest, en, sedert meer dan tien jaren overstroomd zijnde op nieuw worden ingepolderd en bekaad of ingedijkt, *of voor die gronden, die gedurende meer dan 10 jaren weder verlaten en woest geworden zijnde, of verkeerd hebben in den toestand bij art. 9 van voormelde wet omschreven, later op nieuw mogten worden ontgonnen of drooggemaakt,"* welke laatste woorden er werden bijgevoegd:

Artikel 2, luidende:

»De bepalingen van art. 1 zijn niet toepasselijk op buitengronden, door den Staat met voorbehoud van tiendregt verkocht, wanneer die later bekaad of ingedijkt worden. De tijdelijke vrijdom van novale tiend, bepaald bij § 1 art. 11 der voormelde wet blijft daarop van toepassing."

werd zonder beraadslaging met 46 tegen 16 stemmen verworpen

Na de goedkeuring der beweegredenen werd het wetsontwerp alsnu uit een eenig art. bestaande, met 57 tegen 4 stemmen aangenomen.

Tegen hebben gestemd de heeren Schimmelpenninck, Elout van Soeterwoude, Lycklama à Nyeholt en van Lynden.

Daarna werden gehouden de algemeene overwegingen over het wetsontwerp tot regeling van de afschaffing der slavernij in Nederlandsch Oost-Indie. Daarbij voerden het woord de heeren Duymaer van Twist, Stolte, van Lynden, Mackay, van Hoëvell, Dirks, van Nispen van Sevenaer, Sander en de minister van Koloniën.

De Kamer zal de behandeling der artikelen op morgen aanvangen.

In de zitting der Tweede Kamer van heden is het ontwerp tot regeling der afschaffing van de slavernij in Oost-Indië na aanneming der verschillende artikelen, met 48 tegen 10 stemmen aangenomen.

Tegen de heeren: Westerhoff, Kien, Sander, Mackay, Wintgens, van Asch van Wijck, Duymaer van Twist, Hoekwater, van der Poel en de Voorzitter.

Thans zijn aan de orde de beraadslagingen over het koloniaal batig slot. Bij paragraaf 6 is het vraagstuk over de openstelling der havens behandeld. De minister van Koloniën heeft zijn gedrag verdedigd en op nieuw de redenen blootgelegd, waarom hij niet had ingetrokken den maatregel, dien hij afkeurde.

'S GRAVENHAGE, 23 Febr. De arrond. regtbank alhier, in raadkamer vergaderd, heeft thans werkelijk den gepensionneerden generaal G. verwezen naar den heer prokureur-generaal bij het provinciaal geregtshof van Zuidholland, en wel wegens vergiftiging, als hebbende in Julij 1858, *arsenicum* gemengd in soep, eenige weken later in genever en op 4 Januarij jl. in leverworst, welk een en ander ten gebruike bestemd was.

— Eerlang ziet men de aanbesteding te gemoet van een nieuw gebouw ter bevestiging van het departement van Koloniën. Dit gebouw, hetwelk aan de noordwestzijde van het plein zal worden opgetrokken, in den tuin, behoorende aan het gebouw, waarin thans het departement van Koloniën gevestigd is, zal bij eene lengte van 40 ellen, bij eene breedte van 17.50 ellen eene oppervlakte beslaan van ongeveer 800 vierk. ellen. Het zal bestaan uit zeer hooge en ruime verdiepingen, welke elk afzonderlijk verlicht worden door 38 zoowel gekoppelde als enkele vensters met dubbele ramen, die overeenkomstig hunne bestemming versierd zijn.

De verschillende lokalen, 76 in getal, zullen volgens een doelmatig systeem verwarmd en geventileerd worden door aanvoer van warme of afvoer van koude lucht, door middel van in het onderhuis geplaatste werktuigen.

ROTTERDAM, 22 Febr. Aan de markt van heden waren de prijzen der Boter: 1ste kwal. *f* 60, 2de kwal. *f* 57, 3de *f* 54.

GORINCHEM, 21 Febr. De marktprijzen van heden waren als volgt: Tarwe *f* 6.75 a *f* 8.75; Rogge *f* 5 a *f* 6; Gerst *f* 4.25 a *f* 4.80; Haver *f* 2.50 a *f* 3.50; Boonen *f* 7 a *f* 7.30; Boter *f* 1.05 a *f* 1.10 het Ned. &.; Eijeren *f* 2.30 de 100 stuks; Aardappelen *f* 1.20 a *f* 1.50 het mud.

DOCKUM, 20 Febr. Als eene bijzonderheid deelt men mede, dat een landbouwer in de nabijheid dezer stad, niet alleen zijn vee den ganschen winter buiten heeft gehad, maar zelfs voor eenige dagen een stuk grasland heeft laten maaijen.

— Hier geniet men thans het voorregt eener goede gasverlichting, die bij gelegenheid van den verjaardag van Z. M. den Koning het eerst ontstoken is.

— De handel in vlas alhier, voor eenige dagen eenigzins flaauwer, was deze week weer bijzonder levendig, zoodat de aanvoer, die den laatsten marktdag zeer aanzienlijk was, vlug werd opgeruimd; de bestede prijzen liepen van *f* 1 tot *f* 3.30 per bundel naar kwaliteit. In granen gaat voortdurend weinig om. De handel in levende have was levendig vooral in kalf-koeijen, die tot hooge prijzen op levering werden verkocht. Cichorij flaauw en andere artikelen zonder handel.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 22 Febr. Luidens een korrespondentie van heden, zou men mogen gelooven, dat Frankrijk volstrektelijk niet de handhaving der dubbele verkiezing van den heer Couza eischt, noch dat het die quæstie als een *casus belli* in de konferentie zal willen voorstellen. Er wordt ook beweerd, dat lord Cowley, alvorens Parijs te verlaten, zich namens zijn goevernement nadrukkelijk zou hebben uitgesproken tegen de ratifikatie der handelingen van de vergaderingen te Jassy en Bucharest. Intusschen moet hierbij opgemerkt worden, dat de *Times*, na het vertrek van lord Cowley uit Parijs besproken te hebben, op veel beteekenende wijze berigt, dat de sedert een paar dagen van het vasteland ontvangen tijdingen, volstrekt niet geruststellend zijn. De publieke opinie zou te Londen, zoowel in politieke en parlementaire kringen als op de beurs weinig geruststheid te kennen geven en in den handel eene groote moedeloosheid heerschen.

In een andere korrespondentie wordt gewezen op de gelijktijdige reis van lord Cowley, en die van een van prins Couzas adjudanten, die zich naar Londen heeft begeven, na met den Keizer een konferentie te hebben gehad. In de diplomatie zou wijders zich eene partij gevormd hebben ten gunste der herziening van al wat betreffende de vorstendommen verrigt is.

— Men verwacht binnen weinige dagen te vernemen dat de meeste der mogendheden, onderteekenaren van het Parijsche traktaat, met elkander in overeenstemming zijn getreden om in allen gevalle een gewapende interventie in de vereenigde vorstendommen te beletten.

— Eerstdaags zal als een aanhangsel van de brochure *Napoleon III et l'Italie* een nieuw vlugschrift, onder den titel van *La foi des traités*, het licht zien. Het wordt aan de pen van den heer de la Guéronnière toegeschreven, en naar een artikel van de *Patrie* kan men den geest er van vermoeden. Immers daarin wordt gedacht te bewijzen, dat Oostenrijk sedert 1815 geen enkele gelegenheid heeft laten voorbijgaan om in Italië meer voet te krijgen en het sinds lang de traktaten heeft geschonden waarvan het de handhaving eischt.

— Op nieuw wordt het berigt der groote krijgstoerustingen in Rusland, die gelogenstraft zijn geworden, bevestigd.

— Eergisteren gebeurde iets in het Palais-royal, dat uithoofde der omstandigheden, waarin men verkeert, niet zonder beteekenis is, namelijk het volgende:

Eenige Italiaansche uitgewekenen, met den heer Sterbini, oud-minister der Romeinsche republiek, aan het hoofd, hadden, na belet te zijn den vertegenwoordigers der pers, wier geschriften ten gunste der bevrijding van Italië strekten, een banket te geven, zich tot prins Napoleon begeven om hem een boeket aan te bieden, bestaande uit de driekleuren van hun land, en Z. K. H. met zijn voltrokken huwelijk geluk te wenschen. Bij hunne verschijning was de prins in den Raad, doch zij lieten hun boeket en werden verwittigd, dat men hen Zondag avond zou ontvangen. Dit gebeurde en bij die gelegenheid werden redevoeringen gehouden, waarvan de zin gemakkelijk te raden is en die in het publiek natuurlijk zeer overdreven worden. Prins Napoleon moet zich zeer voorkomend jegens de kommissie betoond en haar zijne sympathie voor de Italiaansche nationaliteit betuigd hebben, door te zeggen dat die stap der Italianen hem veel genoegen deed en zij, ondanks de omstandigheden en gebeurtenissen, zoo wel op zijne sympathie als die des Keizers konden rekenen.

— De *Revue des Deux Mondes* opent zijne jongste aflevering met een betoog over het nut der stoommarine bij oorlogen op het vasteland. Dit betoog, naar aanleiding ook van de jongste ondervinding in den Oostenschen oorlog, met name in de Krim opgedaan, is blijkbaar van dezelfde welbevoegde hand, die reeds meermalen over de ontwikkeling en nieuwe fazen van de marine in de gemelde *Revue* hoogst opmerkelijke stukken geleverd heeft (den Prins van Joinville). De schrijver doet op nieuw het groot gewigt uitkomen, dat het stoomvermogen aan de marine heeft bijgezet, waardoor ondernemingen, inzonderheid verrassingen, mogelijk kunnen worden, die bij vroegere worstelingen onder de fabelen zouden zijn gerangschikt. Het vereenigd aanwenden van land- en zeemagt, naar de jongste uitvin-

dingen van wetenschap en kunst, levert z. i. groote elementen van zege," maar, van de tegenovergestelde zijde aangewend, ook groote oorzaken van gevaar. De schrijver gelooft niet, dat Engeland ooit aan eenen grooten krijg zou deelnemen, zonder zich van bondgenooten op het vasteland verzekerd te hebben, ten einde met te meer nadruk zijne geduchte zeemagt te doen werken. Het heeft dit zelfs vroeger gedaan. Wat zou (spreekt de schrijver) van het leger des hertogs van Wellington in Spanje zijn geworden, indien het niet door de Portugeesche en Duitsche elementen ware versterkt; wat, zonder den algemeenen opstand van Spanje en inzonderheid zonder de hulp van geheel Europa, dat tegen Frankrijk onder de wapenen stond? Wat zou van dat leger te Waterloo zijn geworden, zonder de Hollanders en Belgen, en vooral zonder de Pruissen?" De schrijver eindigt zijn betoog met te zeggen, dat hij zeker niet behoort tot hen, die den vrede ten koste van de eer wenschen; dat hij gelooft, dat ieder volk steeds tot handhaving van de zijne gereed moet zijn; dat hij zelfs voor de roemvolle prikkels van den oorlog onvatbaar is; maar dat zijne wenschen bovenal zouden bevredigd zijn, "indien men, na overweging van zijne beschouwingen, te meer de overtuiging zou hebben erlangd van de rampen, die groote oorlogen steeds naar zich slepen, en die thans op zoo schrikbarende wijze zouden vermeerderen; al hetgeen tot inniger op prijsstelling van de weldaden des vredes moet leiden.... De overwinningen onzer krijgers in de Krim deden ons hart van weegevoel trillen en toch hoe vaak scheen het ons niet, dat zij te duur door bloed van zoo velen, in den bloei hunner jaren geveld, waren gekocht."

— Men zegt dat de officieren der keizerlijke garde den wensch hebben te kennen gegeven, ingeval van oorlog, bij het aktieve leger ingelijfd te worden, ten einde aldus een werkzaam deel aan den strijd te kunnen nemen. De Keizer moet daarop aan eenigen hunner gezegd hebben, dat geduld evenzeer als moed de hoedanigheid van een keurkorps behoort te zijn.

— In Parijs loopt het gerucht op de beurs, dat Sardinië zeer dringend wordt, en de Fransche Regering aan verpligtingen herinnert, die zij op zich genomen moet hebben, en waarvan zij zich moeijelijk zal kunnen losmaken. Men spreekt zelfs van een brief des Konings van Sardinië aan den Franschen Keizer.

— In den laatsten ministerraad te Turijn is besloten den prins van Carignan tot 's Konings vertegenwoordiger te benoemen, wanneer, bij het uitbreken des oorlogs, de Koning zelf zijn leger mogt aanvoeren. Alle partijen juichen dien maatregel toe.

— Uit Turijn wordt aan den *Nord* het volgende geschreven: Ik heb gedurende een korte reis in Toskanen daar een buitengewone verscheidenheid in de algemeene opinie opgemerkt; de oude vooroordeelen tegen Frankrijk en de gehechtheid aan de vrijheden der Leopoldische wetten zijn in zonderlingen strijd met de Piemonteesche thans in geheel Italië heerschende denkbeelden, en met den geest van vereeniging, welke de Italiaansche bevolkingen tot eene federatie aanspoort. Toskanen is in twee partijen verdeeld, zonder daarbij Oostenrijks aanhangers te rekenen, die niet talrijk zijn; beide willen Italiës bevrijding van alle vreemde overheersching, maar verschillen van gevoelen ten aanzien der middelen om dat rezultaat en de inwendige vrijheid te verkrijgen. De zuiver Toskaansche konstitutioneele partij tracht den Groothertog en zijn goevernement tot de Italiaansche zaak over te halen en wilde zelfs dezer dagen den Groothertog een adres aanbieden, om hem de konstitutie van 1848 te verzoeken. Verder heeft men de half radikale konstitutioneele Italiaansche partij, welke de bestaande dynastie, uithoofde harer betrekkingen met Oostenrijk, vijandig is en Toskanen met Piëmont wil vereenigen."

— Uit Milaan is een brief te Turijn ontvangen, waarin gemeld wordt, dat de keur der Lombardijsche jongelingschap, zelfs die van den aanzienlijksten stand, voornemens is zich onder Piëmonts vanen te scharen. Overal, in gezelschappen, schouwburgen wordt daartoe aangemoedigd en wel door dames, oud en jong, die wanneer zij met jongelingen in gezelschap zijn dezen vragen, waarom zij nog niet vertrokken en in Piëmonts dienst zijn gegaan. Men kan zich den indruk van dergelijke aansporing voorstellen; ook is het te verwachten dat ingeval van oorlog het getal vrijwilligers bij het Piëmonteesche leger buitengewoon groot zal zijn. En wat bovenal opgemerkt moet worden is, dat velen die gemeen soldaat willen worden tot den hoogsten adel behooren en zonder soldij op eigen kosten willen dienen.

— Uit Turijn wordt 22 Febr. gemeld, dat de heer Massimo d' Azzeglio dien dag naar Rome was vertrokken, belast met eene zending bij den prins van Wallis, aan wien de Koning van Sardinië de orde van de Annonciade geschonken heeft.

De aartshertog Maximiliaan is naar Venetië vertrokken.

— De *Propagateur Catholique*, een blad te New-Orleans uitkomende, zegt, dat uit Vera-Cruz ontvangen brieven den afschuw uitdrukken der brave inwoners dier stad, voor het woeste despotismus van Juarez. Ieder die eenige liefde voor de godsdienst toont, is aan allerlei vervolging blootgesteld en wordt onder het minste voorwendsel in de gevangenis geworpen. De liberalen hebben een administratie ingevoerd, die een georganizeerde afperzing mag heeten, en de rustige lieden zijn weerloos in hunne handen overgeleverd. Alle dagbladen worden geweerd, die niet ten gunste van Juarez zijn. Dit is trouwens de ware liberalistische wijze van handelen, want nooit wordt de pers strenger aan banden gelegd dan door hen, die de vrijheid der pers het buitensporigst huldigden.

Na door Comonfort gebannen te zijn, was de bisschop van Puebla, zoo als bekend is, naar Rome vertrokken, en den val van dien diktator vernemende haastte de prelaat zich Italië te verlaten om naar zijn diocees terug te keeren. Maar de haven van Vera Cruz was in de magt der vijanden van de godsdienst en Mgr. van Puebla moest in Havanna blijven in afwachting der gebeurtenissen.

De bisschoppen van Montery en van San Luis Potosi door Vidauri gebannen, hadden een wijkplaats aan de grenzen van Teksas moeten zoeken. De overwinningen van Miramon vergunden hun evenwel naar hunne dioceezen terug te keeren. Miramon is een kweekeling der polytechnische school, 't geen een waarborg voor zijne talenten is, terwijl hij bovendien in Frankrijk, door grootsche voorbeelden zal geleerd hebben, dat de beste grondslag, waarop een goevernement steunt, de bescherming der Kerk en hare bedienaren is.

ENGELAND.

LONDEN, 22 Feb. Lord Cowleys komst uit Parijs betreft ongetwijfeld de bestaande moeijelijkheden, die inderdaad gewigtig genoeg zijn om de kabinetten er toe te leiden elkander hunne meeningen langs een anderen weg dan dien der depêches en gewone briefwisseling bekend te maken. De door de Italiaansche quæstie sinds eenige weken zeer gespannen toestand is verzwaard geworden door de dubbele verkiezing van kolonel Couza. De berekende rust, die in Italië heerscht, wordt van ernstiger aard beschouwd dan wanneer daar een opstand ware uitgebroken; want men vermoedt dat onder die rust een goed beraamd en onwrikbaar besluit verborgen ligt.

— In de zitting van het Huis der Gemeenten heeft lord Palmerston aangekondigd, dat hij Vrijdag de aandacht van het Huis zou vestigen op den stand van zaken op het vasteland. Hij gaf evenwel de hoop te kennen, dat de Regering in dien tusschentijd in staat zal zijn, om mededeelingen te doen, welke de hoop zullen verlevendigen, dat de vrede niet zal worden gestoord.

Lord Derby heeft aan het Hoogerhuis medegedeeld, dat de heer Storks op de Ionische eilanden is aangekomen en dat de heer Gladstone Zaturdag herwaarts zal terugkeeren; het goevernement heeft de toezegging gedaan, dat er geene verandering in de konstitutie zal gemaakt worden, vóór dat het Parlement zijne meening daarover zal hebben uitgedrukt.

— Tijdingen uit New-York, loopende tot 8 dezer, melden dat de heer Forsyth, gezant der Vereenigde Staten in Mexico, zijn ontslag had ingediend.

De berigten uit Mexiko zelf loopen tot 28 Januarij. Generaal Miramon was den 26 Januarij in de hoofdstad aangekomen, aan het hoofd van omstreeks 1000 man kavallerie. Hij had generaal Robles uit zijne betrekking ontslagen, generaal Sales aan het hoofd des legers geplaatst en den generaal Zuloaga op nieuw als prezident geinstalleerd.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 20 Feb. Onder de vele nederlagen, die wij sedert de laatste tien jaren in alle quæstiën door het overwigt der vreemde kabinetten geleden hebben, komt nu ook nog een financiëele nederlaag, die blijkbaar is in het mistrouwen dat het buitenl. omtrent de nieuwe Oostenrijksche leening ten bedrage van zes millioen £ aan den dag legt. Men is thans in het bezit gesteld van de desbetreffende opgaven, daaruit blijkt dat naauwelijks voor een vierde deel der leening ingeschreven is, zoodat men kan aannemen, dat deze financiëele operatie volkomen is mislukt. In de tegenwoordige omstandigheden is dit dubbel treurig voor onze regering, eensdeels omdat zij inderdaad geld en zelfs zeer veel geld noodig heeft, wanneer de staatkundige horizon nog meer bewolkt mogt worden, en anderdeels omdat daardoor de geringe mate van krediet gekonstateerd wordt, welke Oostenrijk in het buitel. geniet. Natuurlijk dat, tot deze geringe mate van krediet, de voortdurende vermeerdering onzer staatsschuld en de immer terugkeerende deficits onzer budgetten niettegenstaande onze regering hare spoorwegen verkocht heeft, het hunne volop bijgedragen hebben.

— In de *Postzeit* van Augsburg leest men eene korrespondentie, waarin het volgende voorkomt: De hoop, in de *Preussische Ztg.* uitgedrukt, dat het Petersburgsche kabinet de voorstellen tot bemiddeling van Pruissen en Engeland zou steunen wordt niet gedeeld, want dit voorstel is in regtstreeksche tegenspraak met de houding der Russische pers tegenover Oostenrijk. Ruslands bedoelingen zijn nog zeer duister, en wat daarvan bij het publiek uitlekt is niet geschikt om de algemeene opinie gerust te stellen. Vooreerst zegt men bepaald, dat tusschen Rusland, Frankrijk en Sardinië eenige schikkingen zijn tot stand gebragt die wel niet tot een eigenlijk traktaat hebben geleid, maar Rusland, ingeval van oorlog, maatregelen zouden doen nemen, in strijd met Oostenrijks belangen.

BERLIJN, 22 Febr. Uit Koblenz wordt berigt, dat de nieuwe spoorwegbrug aldaar voor de Moezelscheepvaart een Scylla is geworden, welke de vaartuigen tegen de Charybdis der nabij zijnde oude brug slingert. Reeds zijn vijf schepen gestrand en deze toevallen moeten zich noodzakelijk herhalen, zoolang niet eene dier beide bruggen afgebroken en op eene andere plaats weder aangelegd wordt.

— Daar bij de Holsteinsche Stenden het ontwerp der kommissie tot herziening der konstitutie nog niet is ingekomen, heeft dat ligchaam eene verlenging van den duur zijner zitting gevraagd, die slechts op twee maanden bepaald is. Uit bijzondere mededeelingen weet men echter, dat de kommissie met haren arbeid gereed is. Een der hoofdbeginselen van haar ontwerp zou daarop neêrkomen, dat aan het hertogdom-zelf voortaan het bestuur zijner binnenlandsche aangelegenheden overgelaten en dit dus losgemaakt moet worden van het toezigt der Deensche Regering, zoo als dit tot dus verre uitgeoefend is.

— Van de Poolsche grenzen wordt geschreven: Op regelmatige wijze wil de Russische Regering de vrijmaking der lijfeigenen bewerken, doch dit strookt niet met de belangen van sommige ambtenaren en ultra-moskovieten in de vroeger Poolsche gewesten. Men is dan ook ijverig bezig om de boeren te doen gelooven, dat de landheeren zich met kracht tegen 's Keizers vaderlijke bedoelingen verzetten. Dit gaat zoo ver, dat de boeren van een distrikt, aan wie men gezegd had dat de maarschalk van den adel geld van de landeigenaars had ontvangen, ten einde de vrijmaking zoo veel mogelijk te vertragen, hem ook geld aanboden, indien hij hunne partij koos. Men had alle moeite ter wereld om hun te doen begrijpen, dat zij misleid waren geworden.

Ziehier een ander meer gewigtig feit: Sedert verscheidene jaren verspreidde een Rus, in Ukraine gevestigd, de heer Galagan, een te Moskou gedrukte gedrukte politieke kathechismus, waarin de Poolsche grondbezitters in de eertijds Poolsche provinciën, werden voorgesteld als in vroegere tijden de verdrukkers des volks te zijn geweest en dat zij thans hun gezworen vijanden waren. Dat geschrift was versierd met vignetten, waarin de Poolsche edelen in hun oud-kostuum de straffen den boeren opgelegd, bijwoonden. Door een boekverkooper werd het bestaan van dat werkje aan den maarschalk des adels bekend gemaakt, die zich deswege bij prins Wasseltchkoff te Kiew beklaagde; doch de de prins toonde hem de goedkeuring der keizerlijke censuur, zeggende daar niets tegen te kunnen doen. Doch eindelijk het gewigt der zaak beseffende, liet hij bij den heer Galagan huiszoeking doen, waar een aanzienlijk getal exemplaren van het vlugschrift gevonden werd.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 23 Februarij.

BEVALLEN (19 Febr.): J. G. van der Weyden, geb. Tiloo, D. — (20 Febr.): A. van Lohe, geb. Tripler, Z. - Vrouwe E. J. de Beaufort, geb. van Zwijndregt, D. — (21 Febr.): A. M. Drayer, geb. Donk, doóden Z.

OVERLEDEN (16 Febr.): J. E. de Hertogh, geb. van der Hoek. — (17 Febr.): A. Arentsen, wed. H. H. Burger, 79 j. - (18 Febr): W. C. Momma, 15 j. - W. Gaveel, 4 m.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 22 Febr. België 2½ pc. 56.25p; 4½ pc. 97.—; Metal. 65.50g; Nation. 68.—; Spanje 1½ pc. 29.25g; 3 pc. 39.37½p.

PARIJS, 22 Febr. Rente kont. 4½ pc. 96.90, op tijd 3 pc. 67.35; Credit mobilier 747; Fr.-Oost. Spoorw. 521; Spanje 1½ pc. —; 3 pc. 40¼; Rom. Leening —.

MADRID, 21 Febr. Spanje 3 pc. 41.90; 1½ pc. 30.95.

LONDEN, 22 Febr. Cons. 95⅛; Braz. 5 pc. ——; 3 pc. Mexiko 20; 4½ pc. Peru 93¼; 3 pc. id. 72¾; 4½ pc. id. doll. bonds 83. Grenada uitgest. 5½; id. werkelijke 20; 5 pc. Venezuela 43½; 2½ pc. id. 17¼; 3 pc. Portug. 46; 3 pc. Spanje 44⅛; 1½ pc. id. 30; Coupons 5⅞; Amerik. Sardin. 5 pc. Russen 99¾; 5 pc. id. 18; 2½ pc. Holland 66; 4 pc. id. 101¾; Illinois Shares 65; id. 7 pc. Oblig. 81; Sardinie 80; Ecuador 15¼.

WEENEN, 22 Febr. Met. 5 pc. 75.—; Nat. 76 90; Bank-Aktien 885; Nord-Bahn akt. 165; Credit Anst. 182; O.-Fr. Spoorw. akt. 236; Lomb. Venetiaans. 87.—; Nieuwe 101.—; Wissel op Londen 3/m. 10.85; Goud 6; Zilver —.

BERLIJN, 22 Febr. Stiegl. 5de serie 102⅜; 6de id. 106; Rusland 5 pc. 103½; Pruiss. Staats. 4½ pc. 99½; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 21, Parijs 79⅛, Hamburg 151⅞, Amst. 142¼, Weenen 88, Petersburg 99½, Diskonto 4.

HAMBURG, 22 Febr. Mexikanen 4½, Spanje 3 pc. 36⅝;

1½ pc. 27¾, Rusland 5 pc. 104¾, 4½ pc. —, Vereinsbank 98, Neord-Duits. bank 80¼, Wissel op Londen 3/m. 13.03⅜; Amsterd. 36.10, Diskonto 1¾.

FRANKFORT, 22 Febr. Metalliek 5 pc. 66, Spanje 3 pc. 38½, 1½ pc. 28½, Wissel op Londen 117⅝, Weenen 105½, Parijs —, Amsterd. —, Diskonto 3½.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		22 FEBR.		4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	105¾	a		
Nederl. Bank	4 ″		″		
Nederl., Werkel. Schuld à	2½ pCt.	63 11/16	″	64	63⅞
Dito Dito	3 ″	76⅞	″		
Dito Dito	4 ″	97 13/16	″	98	98
Amortis. Syndik.	3½ ″	93¾	″	94	
Aand. Handel-Maatsch.	″	140	″	140½	140½
Oost-Ind. Leening	4 ″	97⅜	″		
Aand. Holl. Spoorweg.			″		
Leening idem	4½ pCt.		″		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ ″		″		
Maatschappij van Weld.	4 ″		″		
België, Cert. Adm. B. bk.	2½ ″		″		
Dito bij *Rothschild*	2½ ″		″		
Frankrijk, Certifikaten	3 ″		″		
Spanje, Obligatiën	1½ ″	29¼	″	29½	29½
Dito	3 ″	42⅝	″		
Dito Binnenl.	3 ″	39¼	″	39 9/16	39½
Amortisable Schuld		8⅞	″	9	
Bewijzen Coupon		5⅝	″	5 11/16	
Crediet Instel. bij *Prost* & C°.			″		
Portugal, Obligatiën	3 pCt.	44¾	″	44⅞	
Dito 1856	3 ″	44⅛	″	44⅜	44 3/16
Dito Uitgestelde			″		
Rusl., Obligatiën bij *Hope* en C°.	5 pCt.	103¾	″	104	103¾
Dito bij idem 1828/1829	5 ″	102⅛	″	102⅜	
Cert. bij idem 1831/1833	5 ″		″		
Dito bij idem 1840	4 ″		″		
Dito bij *Stieglitz*	4 ″		″		
Dito Nieuwe	4 ″		″		
Dito 5de Serie	5 ″	96¾	″		
Dito 1855, 6de Serie	5 ″	100½	″		
Dito adm. te Hamburg	5 ″	98⅛	″		
Dito dito te Londen	5 ″		″		
Dito dito dito	4½ ″	96¼	″	96½	
Inschrijving in Assignat.	6 ″		″		
Certifikaten van dito	6 ″		″		
Spoorweg Aktiën	5 ″		″		
Polen, Aand. 1835, fl. 500	ƒ		″		
Obligatiën	4 pCt.		″		
Pruissen, Obligatiën	4½ ″		″		
Aandeelen 1854	3½ ″		″		
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 ″	72¾	″		
Dito dito	4 ″	57¾	″		
Dito Metalliek	5 ″	64	″	65⅛	64¾
Dito Rente Amsterdam	5 ″	75⅝	″	76¼	76⅛
Dito Nationale 1854	5 ″	65¼	″	66½	66¼
Dito dito	2½ ″	33	″	33⅞	33½
Weener Bank-Aktiën	ƒ	975	″	980	
Dito Aand. fl. 250, 1839			″		
Dito dito ″ 250, 1854	4 pCt.		″		
Beijeren, Spoorweg Aandeelen			″		
Napels, Cert. bij *Lam. en B.*	5 ″		″		
Dito bij *Rothschild*	5 ″		″		
Denemarken, Oblig. te Lond.	5 ″	100	″		
Dito	3 ″		″		
Brazilië, Geldl. 1824 v. £ 100	5 ″	98½	″		
Dito 1839 van £ 100	5 ″		″		
Dito 1848 £ 100	4½ ″	98½	″		
Dito 1852	4½ ″		″		
Dito 1858	4½ ″		″		
Sardinië	5 ″		″		
Peru, Geldl. 1854	4½ ″		″		
Dito te Parijs			″		
Ecuador, Oblig. 1855	1 ″	15¾	″	15 15/16	
Venezuela, dito 6 pCt thans	5 ″	40½	″	40⅞	40⅝
Dito Uitgestelde	2½ ″	15⅞	″	16 1/16	15 15/16
Grenada, Obligatiën	3½ ″	17⅞	″		
Dito Uitgestelde			″		
Mexiko dito	3 ″	19	″	19 1/16	
Nrd-Amer., Ph. *Hope en C.*, Lr. A	ƒ	813	″		
Dito dito	″ B ″		″		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.		″		
Amerik. Bank-Aktiën			″		
Illinois Spoorweg-Aandeelen			″		
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 pCt.	81¼	″		
Louisiana	5 ″	101¾	″		
Griekenl., Obl. Geldl. 1825	5 ″		″		

Handel-Maatschappij kontant 140, ⅛; dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg doorgef. 234, ½; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr. Oost. Spw. Oblig. bij Hope 3 pCt. —.

Op de lager afkomende Duitsche merken was de markt op nieuw flaauwer gestemd. Vooral trof dit de Oostenrijksche zeer.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt., Prolongatie 3 pCt., Diskonto 3 pCt.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 23 Febr.

Tarwe stil: 134 ℔ roode Zweedsche ƒ 292.
Gedroogde Rogge ƒ 3 lager: 120 ℔ Petersb. ƒ 165 bij partij.
Garst in een doen: 112 ℔ n. Deensche ƒ 174.
ROTTERDAM, 17 Febr. Rogge: 143/2 ℔ St.-Petersburger ƒ 155. — Boekweit: 140/2 ℔ geringe Fransche ƒ 14[illegible].
SCHIEDAM, 22 Febr. Garst. Verkocht: 134/2 ℔ [illegible]sche ƒ 185 3/m. — Moutwijn ƒ 14,—; Jenever ƒ 1[illegible]: Amst. Proef ƒ 20,75 per Ned. vat zonder fust, zonder de be[illegible]ng. Spoeling ƒ 1,60 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

HELVOET, 22 Febr. Dodo (st.), Liverpool.

UITGEZEILD:

TEXEL, 23 Febr. Bonjer, Hermina Maria Elisabeth, Samarang. Rosbergen, Juno, Suriname.
HELVOET, 22 Febr. Van der Gaauw, Maria Johanna, en van der Weyden, Verwisseling, beide Gibraltar.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 23 Februarij, in lading naar:

Keulen.	M. Greeve, Cöln N°. 5.
Wezel.	F. Beyer, Wilhelmina.
Frankfort.	M. Grünewald, Frankfort N°. 13.
Ludwigh., Mannh. en Heilbron.	Ingekamp, Vlijt en Hoop.
Urdingen.	R. van Beek, Dankbaarheid.
Maintz.	J. Loehr, Mainz N°. 1.
Mannheim.	M. Buchner, Harmonie.
Dusseldorp.	W. J. T. Wilson, Niederrhein N°. 11.
Duisburg.	M. Borgers, Vrouw Jacoba.
Keulen.	H. Berns, Wilhelm.
	L. C. Wilson, Cöln N°. 15.
Maastricht.	P. van IJwaarden, Stad Amsterdam.

AMSTERDAM, 18 Februarij, vertrokken naar:

Dusseldorp. J. v. d. Pluim. Vr. Johanna.

Rijnhoogte ARNHEM, 22 Februarij 15 p. 2 duim.
KEULEN, 22 ″ 7 vt. 8 ″

Advertentiën.

(1089) Na een langdurig lijden overleed, voorzien van de laatste Genademiddelen der H. Kerk, onze geliefde Zoon, AUGUSTINUS JOHANNES PETRUS, in den jeugdigen ouderdom van 20 jaren.

SCHIPLUIDEN, C. C. E. MAEHEN.
17 Febr. 1859. C. MAEHEN—TUKKER.

Eenige kennisgeving.

REVALENTA ARABICA.

Ik heb van de **REVALENTA** in 3 ziekten veel nut gehad, zoodat ik opregt zeg geenen Doctor meer, dan in bijzondere omstandigheden, te zullen gebruiken. Eens zelfs dacht men, dat ik zoude sterven, doch ééne Bus **REVALENTA** van 1 ℔ en ééne van 2 ℔ waren voldoende om mij geheel weêr te genezen.

J. A. TOBIAS.

Dinther, Noord-Braband, 31 Januarij 1859.

Een Man alhier, die niet gaarne zijn naam openlijk vermeld ziet, is door het gebruik der REVALENTA ARABICA van eene ernstige en langdurige Maagkwaal genezen.

Volgaarne ben ik bereid mondelings nadere informatiën te geven.

Hoogeveen. **J. VAN DER WOLDE Jr.**

De **REVALENTA** is geen medicament, maar een voedsel, dat den heilzaamsten invloed op de Spijsverterings-Organen uitoefent; en daardoor eene menigte ziekten geneest of voorkomt. Iedereen, ziek of gezond, kan zich daarvan spoedig overtuigen; men gebruike ze slechts acht dagen achter een enkel voor ontbijt, en men zal ondervinden, dat de eetlust grooter, de functies geregelder, het bloed zuiverder, borst en hoofd vrijer zullen zijn dan gewoonlijk.

Al wie *aan eene zwakke maag lijdt, aan hartwater, zuur, oprispingen, maagpijn, maagkramp, kolyk aan spanning na den maaltijd, opgezetheid, misselijkheid en zenuwachtig beven* bij het gebruik der handen, kan zich door DU BARRY'S REVALENTA spoedig daarvan bevrijden.

De Prijs der **REVALENTA** is 87½ Ct., ƒ 2, ƒ 3.50, ƒ 8, ƒ 16, zij is te verkrijgen in het **VERKOOPHUIS** en de bekende Dépôts.

Men lette er vooral op, dat iedere Bus tot waarborg der Echtheid, door „F. VON WINDHEIM & Co., **VERKOOPHUIS**," geteekend is. (1090)

(1094) Voor de vele bewijzen van deelneming bij het overlijden mijner dierbare Echtgenoote, ALIDA MARGARETHA MARIA MÜLLER, betuig ik, mede namens wederzijdsche betrekkingen, onzen welmeenenden dank. C. L. J. OTTERBEEK.

AMSTERDAM, 23 Februarij 1859.

Iemand van middelbaren leeftijd wenschte met Mei e. k. in betrekking te komen, als **Meid** en **Huishoudster**, bij een Pastoor of fatsoenlijk burgerhuisgezin. De beste getuigschriften kunnen worden overgelegd. Reflecteerende gelieve zich te vervoegen onder letter B.B. bij de Boekh. Wed. J. R. van Rossum te Utrecht. (1093)

(1076) In eene der volkrijkste straten der stad Rotterdam wordt, door ziekelijke omstandigheden, ter overname aangeboden: Eene sedert jaren bestaande **Apotheek** en **Droogerijen**, welke met het beste gevolg gedreven is en een ruim bestaan oplevert. Het Huis er bij te Koop. Adres met *franco* brieven, onder letter A. ter Boekhandel en Drukkerij van E. DE BONT, Steiger, Rotterdam.

(1087) Eene **Dienstmaagd**, die ruim zeven jaren als **TWEEDE MEID** in eene dienst heeft gewoond, waarvan zij de beste getuigenis kan overleggen, zoekt tegen Mei weder eene dienst; behalve de gewone werkzaamheden kan zij Naaijen, Mazen, Merken, Strijken, de Wasch opdoen, en is zij gewoon geweest met kinderen om te gaan. Bij voorkeur wenscht zij bij een Pastoor te dienen. Adres met *franko* brieven onder Letter K. aan den Boekhandelaar C. L. VAN LANGENHUYSEN, Singel, hoek Beulingstraat te Amsterdam. (1087)

(1091)

Bij **P. N. VERHOEVEN,** ***te 's Bosch.***

is ter perse:

Tractatus de Matrimonio.

Pars I. de contractu et Sacramento. II. De impedimentis. III. De sponsalibus. IV. De bannis. V. De celebratione et descriptione; de benedictione conjugum et puerperarum. VI. de juribus et obligationibus ex matrimonio; de divortio seu dissolutione vinculi et cohabitationis; de prole legitima; de judicio in causis matrimonialibus, auctore F. P. VAN DE BURGT.

En zijn bij denzelfden voorhanden.

HANDBOEK VOOR LIJDENDEN
of genezing zonder geneesheer, door J. L. M. VAN DEN BOSCH, 304 pag. ƒ 0.80

HUISHOUDING EN LANDBOUW,
of raadgevingen en voorschriften vooral dienstig voor huishouders en landbouwers, door denzelfden, 308 pag. ƒ 0.80

LEVEN VAN DEN H. JOSEPH,
uit het Fransch vertaald, door een R. K. Pr. ƒ 0.40

BEZOEKEN TOT DEN H. JOSEPH,
voor alle dagen der maand, met eene Novene van voorbereiding voor zijn Feestdag, etc. ƒ 0.40

HANDBOEK VOOR DE
VEERTIGDAAGSCHE VASTE,
of dagelijksche overwegingen over het Lijden van Jesus: door den Eerwaarden Pater IGNATIUS, *Passionist* ƒ [illegible]0

Bij ALEX A. CRAFFORD te *Middelburg*, is van de pers gekomen en aan de Inteekenaren verzonden, Nommer 19 van de **Kleine Katholijke Volksbibliotheek**, zijnde het [illegible]

DE SCHIPBREUKELINGEN,

DE KLUIZENAAR

VAN DEN BERG CARMEL.

Eerste Deel. Het tweede zal binnen weinige dagen volgen.

Ligt ter perse voor het volgend kwartaal, het in Belgie zoo veel opgang gemaakte werk:

DE ROOVERSKAPITEIN,

OF DWALING EN TERUGWEZEN.

(Kerkelijk goedgekeurd.)

Voortdurend blijft de Inteekening opengesteld bij alle Boekhandelaren in het rijk. De prijs voor een geheelen jaargang is slechts ƒ 2.00, waarvoor men twaalf boekdeelen van p. m. 160 bladzijden ontvangt.

Men kan nog van af Nommer 1 tegen inteekenprijs bekomen. (1092)

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.